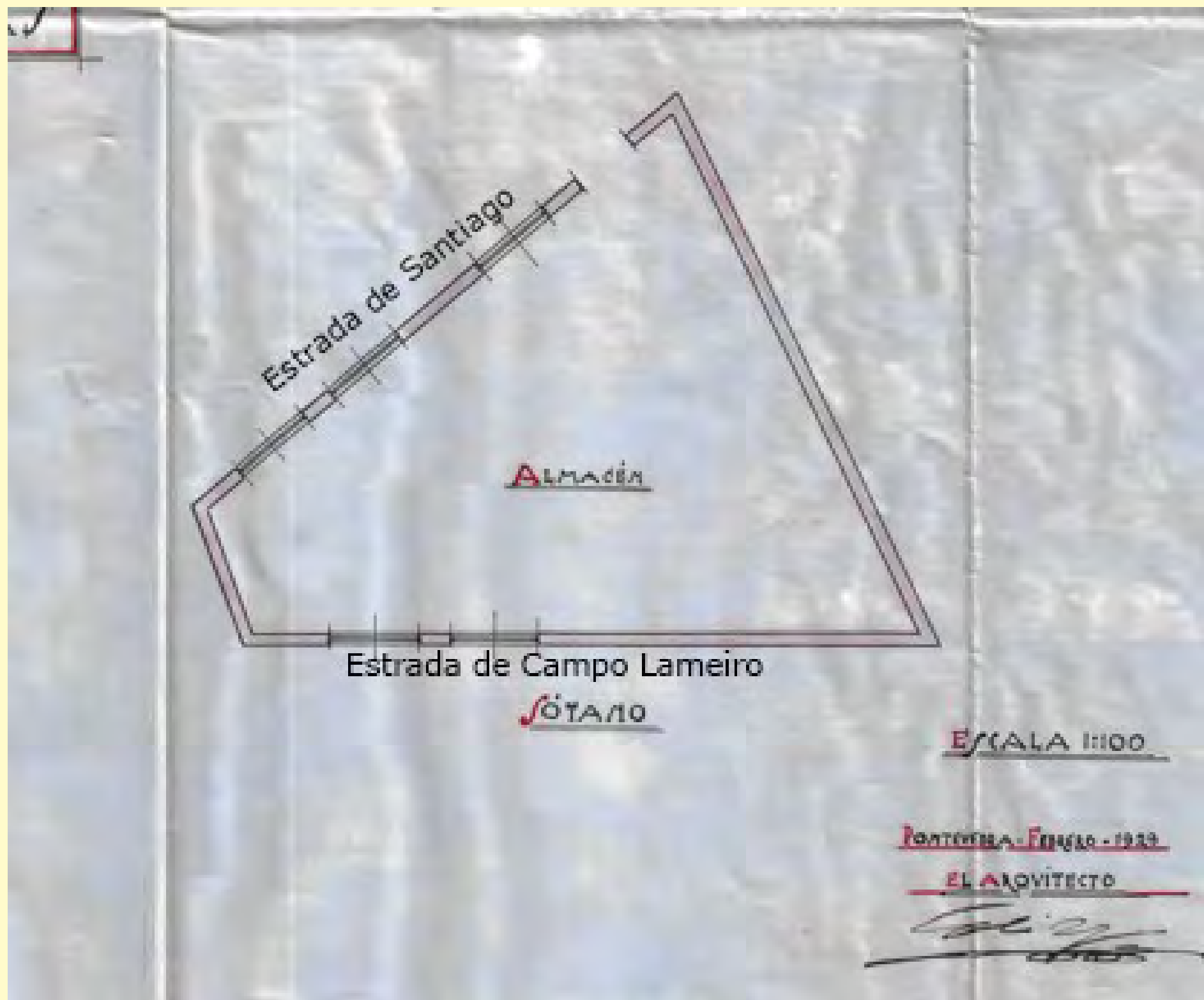
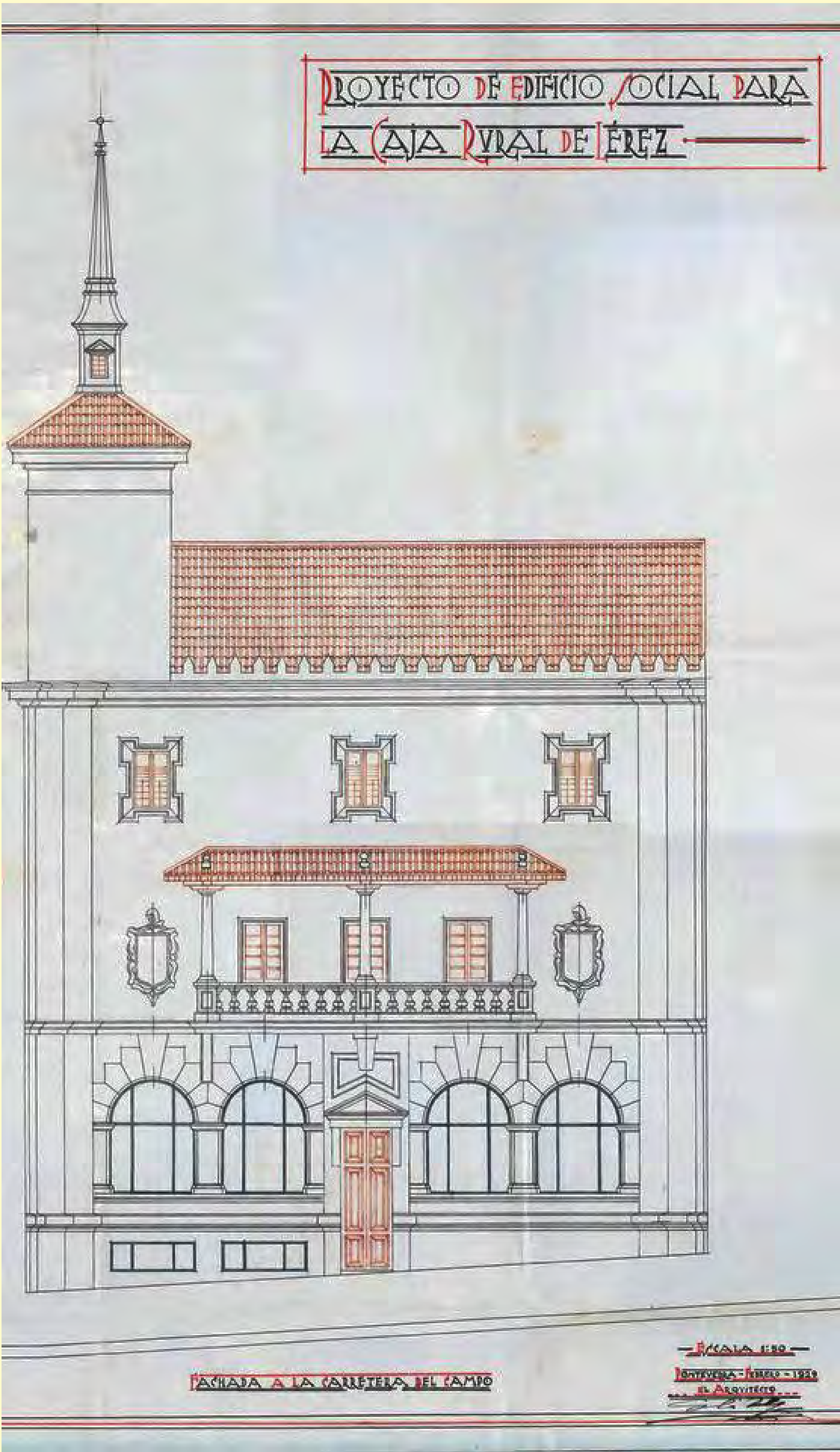

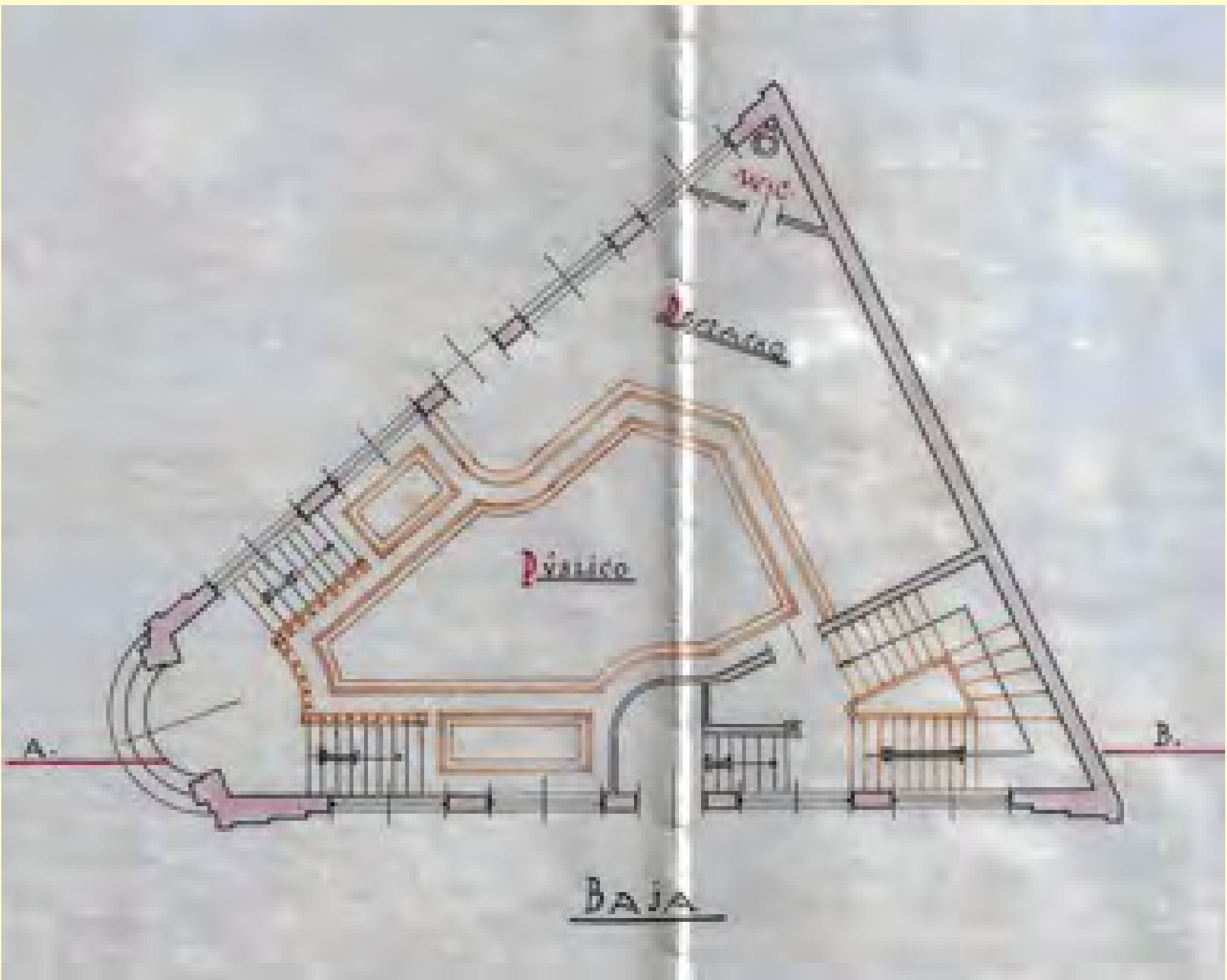
Esta **torre**, segundo o proxecto de Emilio Salgado, estaría situada na fronte do edificio unindo as fachadas que darían ás estradas de Santiago e Campo Lameiro respectivamente. Dado o seu esvelto trazado, remarcado polo apuntado chapitel, destacaría como elemento referencial do conxunto do edificio. A súa factura remítenos modelos da arquitectura centroeuropea decimonónica, aínda que nela atopamos unha solaina, elemento arquitectónico típico galego localizable en pazos e casas señoriais, cunha balaustrada de factura barroca. Nótese que o acceso ao edificio realizaríase por dous únicos chanzos exteriores.

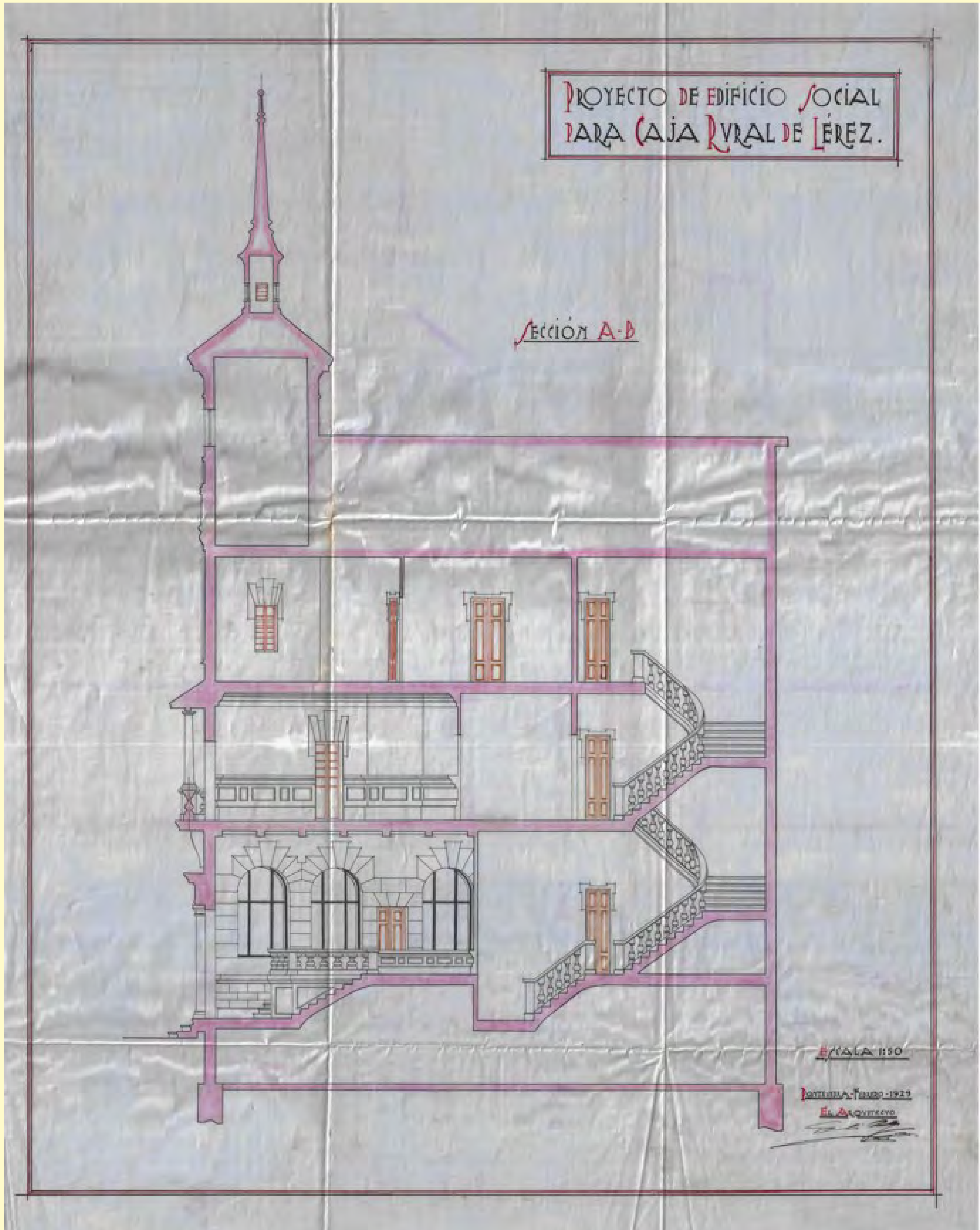
O **soto** é a parte do edificio que menos se diferenciou respecto do proxecto. Soamente se eliminaron as bufardas que daban a estrada de Campo Lameiro e a porta da estrada de Santiago abriuse na terceira fiestra do proxecto e esta pasou ao lugar da porta.

Proxecto de **alzado da fachada** que mira á estrada de Campo Lameiro. Nela podemos rastrexar unha linguaxe barroca, en especial do barroco de placas, combinada con elementos da arquitectura tradicional. A primeira reflíctese especialmente nas oreilleiras das fiestras superiores, nos escudos (cos campos baleiros) situados a ambos lados da solaina e nas grandes pilastras laterais que percorren as dúas últimas plantas. A solaina (que curiosamente insire balaústres de factura barroca), os paramentos brancos e as ameas do remate serían exemplos de contido vernáculo..

No plano da **planta baixa**, podemos observar que o acceso principal ao edificio realizaríase por medio de dous chanzos curvilíneos exteriores que conducen a un vestíbulo do que partirían dous tiros de escaleiras que nos situarían no verdadeiro nivel da planta. Na porta lateral, o desnivel salvaríase con outra escaleira interior de menor tamaño que conduciría á que poñería en contacto os andares do inmoble. No edificio construído, elimináanse as tres primeiras escaleiras interiores referidas, co que se amplía notoriamente a superficie útil da planta baixa. O acceso principal ao edificio realizarase por medio dunha escalinata exterior.

Corte lonxitudinal do edificio proxectado. Podemos observar: O acceso á planta baixa realizaríase por escaleiras interiores (só dous chanzos se sitúan no exterior), a diferenza do que posteriormente se construíría. A escaleira interior de acceso aos andares superiores remata no segundo andar, polo que non se aproveitaría o espazo baixo a cuberta, malia delinarse con grande altura. Outra diferenza notoria entre o edificio proxectado e o construído está en que este tería soamente soto, baixo, un andar (o segundo non se realizou) e sobrado.

O **primeiro andar** ou planta principal, no que se situarían a caixa de aforros e a sala de reunións, amosa interiormente un deseño de amplos espazos cun aire de magnificencia. Tamén nos informa de que na fachada da estrada de Santiago contaría igualmente cunha solaina o que nos indica que este recurso construtivo estaría utilizado como elemento decorativo (a incidencia do sol non pode ser idéntica en lugares opostos) e que ambas fachadas proxéctanse para seren idénticas.

De este modo la Caja Rural de Lérez, que hasta ahora se ha consagrado a la realización de una labor intensiva, en sentido vertical, dentro de los límites de la parroquia, se va a desplazar fuera de la misma para realizar una labor extensiva, en sentido horizontal, que abarca toda una extensa comarca.

Simultáneamente a esta labor, la Caja Rural va a acometer la construcción de un edificio social, hermosa obra de tres frentes, con cuatro cuernos (dos pisos, bajo y sótano), cuyos planos ya están confeccionados y que será levantado en el sitio más céntrico de la parroquia, en el ángulo formado por la convergencia de las dos más importantes carreteras que cruzan a Lérez, y cuyo solar ha tiempo lo tiene adquirido la Caja Rural para tal fin.

Dentro de este hermoso edificio se desenvolverá todo un vasto plan de organización cooperativista y mutualista en sus diferentes formas, determinándose así una nueva orientación agraria, eficiente, real, práctica, en contraposición a ese otro agrarismo huero, verbalista, insubstancial, sin contenido, que se ha venido practicando hasta ahora.

El Pueblo Gallego, 29-08-1929.

Segundo andar ou planta segunda. Tamén notamos nesta planta espazos amplos que neste caso estarían dedicados á administración da entidade, non faltando un vestíbulo, o arquivo e servizos para ambos sexos. A distribución das ventás en ambas as dúas fachas segue a confirmarnos a simetría do edificio proxectado.